
Sulechów, st. 24, wykop II, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 59-15/40

Informator Archeologiczny : badania 33, 200-201

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

STRZEGOM, ul. Kościuszki 4, gm. *loco*, woj. dolnośląskie

W październiku i listopadzie na zlecenie parafii rzymskokatolickiej pw. Najświętszego Zbawiciela Świata i Matki Boskiej Szkaplerznej firma ARCH-BUD z Jaroszowa przeprowadziła archeologiczne badania ratownicze w trakcie budowy domu parafialnego. Badaniami kierował mgr Adam Łaciuk (autor sprawozdania), w skład zespołu badawczego wchodził: dr Tomasz Ciesielski, mgr Waldemar Dembiński oraz Tomasz Paślawski.

Badania zlokalizowane były na posesji nr 4 znajdującej się u zbiegu ulicy Kościuszki oraz Kamiennej i objęły obszar o powierzchni 168 m². Maksymalna głębokość wykopu, licząc od poziomu ulicy, wynosiła 3,5 m.

W trakcie prac odsłonięto szczerkowo zachowane relikty zewnętrznego muru obronnego Strzegomia. Mur zlokalizowany w północnej części wykopu, zorientowany wzdłuż osi wschód-zachód, był zniszczony w wyniku wcześniejszych prac budowlanych; odsłonięto jedynie jego podwalinę na głębokości 3,0 m, licząc od poziomu ulicy Kościuszki (236,60 m n.p.m.), o szerokości 1,25 m i długości 12,5 m. Wykonany był z łamanego bazaltu o średnicy od 25 do 50 cm, układanego na płask i łączonego ciemnobrązową gliną bez domieszki wapna. W północno-wschodniej części muru wystąpił fundament, najprawdopodobniej skarpy, przylegający od wewnętrznej strony i łączony na styk, a wykonany identyczną techniką jak mur główny. W kierunku zachodnim mur ten rozszerza się do szerokości 4,0 m, tworząc najprawdopodobniej fundament pod konstrukcję Bramy Jaworskiej. Na niej stał, widoczny jedynie na jednym z profili, mur wykonany podobną metodą jak fundament, łączony jednak gliną, w której stwierdzono występowanie niewielkiej ilości wapna w postaci grudek.

Pomimo iż od XIII wieku teren ten znajdował się w obrębie miasta lokacyjnego otoczonego murami obronnymi, nie stwierdzono występowania tu jakiegokolwiek zabudowy. Należy również zauważyć, iż w nawarstwieniach wiązanych ze średniowieczem brak było archeologicznego materiału zabytkowego. Przyczyn tego może być wiele. Najbardziej prawdopodobne wydaje się, iż teren ten jako leżący bezpośrednio przy Bramie Jaworskiej był wielokrotnie niwelowany. Dodatkowo stwierdzono dużą ilość wszelkiego rodzaju nowożytnych wkopów budowlanych, poważnie utrudniających lub wręcz uniemożliwiających interpretację zachodzących na tym obszarze zmian. Fakt ten tłumaczy też brak materiału archeologicznego.

Po zakończeniu badań teren przekazano inwestorowi.

Strzegowa – Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. małopolskie, AZP 95-54 – patrz: paleolit

SULECHÓW, st. 24, wykop II, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 59-15/40

- zabudowania późnośredniowieczne (koniec XIV – XV w.)
- pozostałości zabudowy mieszkalnej z XIX-XX w.

Ratownicze badania archeologiczne i nadzór, przeprowadzone 10 marca i od 16 do 23 marca przez mgr Małgorzatę Lewczuk (autorka sprawozdania, Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze). Finansował inwestor prywatny. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 33,5 m².

Teren objęty badaniami znajduje się w obrębie murów obronnych, w pobliżu Bramy Piastowskiej (ul. Handlowa 1-2). W trakcie badań odsłonięto nawarstwienia późnośredniowieczne i wczesnonowożytne oraz obiekt z końca XIV – początku XV w., popożarowe pozostałości budynku z końca XV – początku XVI w., pozostałości budynku z XIX-XX w.

Obiekt 1 – piwniczka (?) o wymiarach 2,6 x 2,6 m (pierwotnie większa), o zaokrąglonych narożnikach i śladach po słupach lub palach, pochodzi z najwcześniejszej fazy zabudowy parceli nr 2. Odkopano fragmenty ceramiki z końca XIV – początku XV w.

Pozostałości konstrukcji, prawdopodobnie budynku mieszkalnego, z końca XV – początku XVI w. Odkryto 2 konstrukcje ceglano-kamienne, z użyciem cegły palcówki, spojone gliną, ze śladami spalenizny, które mogły stanowić posadowienia pieców oraz spaloną drewnianą belkę i 11 kamieni leżących luźno.

Pozostałości zabudowy mieszkalnej z końca XVIII – XIX wieku, na którą składały się fragmenty 2 murów fundamentowych oraz posadowienie komina.

W skład pozyskanego w trakcie badań zbioru materiałów ruchomych wchodzi: 1458 fragmentów ceramiki późnośredniowiecznej i wczesnonowożytniej, 267 fragmentów kafli z tego samego okresu, fragmenty dachówek i rur piecowych, kości zwierzęce i 14 przedmiotów metalowych. Uderzający jest całkowity brak materiałów późnonowożytnych i współczesnych. Zebrany materiał jest największym zespołem pozyskanym do tej pory z terenu Sulechowa.

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Badania nie będą kontynuowane.

SULECHÓW, st. 24, wykop III, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 59-15/40

- zabudowa późnośredniowieczna (XIV/XV-XVI w.)
- zabudowa nowożytna (XVIII-XIX w.)

Ratownicze badania archeologiczne i nadzór, przeprowadzone 15 września i od 18 do 24 września przez mgr Małgorzatę Lewczuk (autorka sprawozdania, Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze). Finansował inwestor prywatny. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 60 m².

Teren objęty pracami położony jest w granicach murów obronnych, u zbiegu ulic Kopernika i Łukasiewicza, w pobliżu niezachowanej Bramy Swiebodzińskiej.

Obiekty 1, 2, 3 pochodzą z najwcześniejszej fazy zabudowy parceli. Na podstawie występującej w nich ceramiki można przyjąć, że powstały w końcu XIV lub na początku XV wieku. Podobnie należy datować obiekt 4, który nie zawierał materiału ceramicznego, ale usytuowany był na analogicznym poziomie co obiekty 1, 2, 3.

Pozostałości konstrukcji – odsłonięto fragmenty 13 desek o różnych wymiarach (od 0,26 do 1,20 m długości) ułożonych poziomo w maksymalnie 3 warstwach, oraz 9 kamieni leżących luźno. Współwystępująca ceramika datuje konstrukcję na schyłek XV i XVI wiek.

Dwa odcinki fundamentu wykonanego z kamienia i gruzu ceglano-spojonych gliną – półokrągły kształt opisanej konstrukcji nawiązuje do przebiegu dawnej parceli. Konstrukcję można datować przypuszczalnie na koniec XVIII wieku.

Pozostałości budynku mieszkalnego (piwnice) – zajmowały obszar 6,2 x 7 m i prawdopodobnie należały do budowli XIX-wiecznej, rozebranej po I wojnie światowej.

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Badania nie będą kontynuowane.

Sulejów, st. 1, gm. *loco*, woj. łódzkie – patrz: wczesne średniowiecze

SZCZECIN – Podzamcze, kw. nr 2, gm. *loco*, woj. zachodniopomorskie, AZP 30-05/28

- miasto średniowieczne i nowożytne

Badania prowadził mgr Sławomir Słowiński (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna Zamku Księżąt Pomorskich w Szczecinie) przy udziale mgr. Romana Kamińskiego. Finansowane przez Spółdzielnię Mieszkaniową Podzamcze w Szczecinie.